

figer, at hverken Regjeringen eller Folkethinget havde til Hensigt at vedtage en saadan Bestemmelse, saa maa jeg maaske være berettiget til nærmere at oplyse, at det forholder sig saa. Sagen er nemlig den, at det af Folkethinget nedsatte Udvalg tillige med de fleste af dette Thing mente, at Maalbestemmelserne i § 56 skulde være henholdsvis 10, 6 og 5 Tommer, vel at mærke Maalet stedse taget fra Hovedsnudens Spids til Halefinnens Bagrand. Det var Folkethingets Opfattelse her ved Sagens 1te Behandling, og det blev ogsaa vedtaget. Imidlertid mente den høitærede Indenrigsminister, at der var Fisk over denne Størrelse, der ikke vare tjenlige til Mennekesføde. Han stillede derfor Vædringsforslag her til Sagens 3die Behandling om at sætte Maalet noget større, og navnlig for Mal fra 12 til 16 Tommer og for Flyndere og Torst fra 6 til 8 Tommer og for de andre Smaafisk fra 5 til 6 Tommer. Folkethinget fulgte ikke helt den ærede Indenrigsminister, men gik kun til at vedtage de 3 sidste Bestemmelser, nemlig med Hensyn til de 12, 8 og 6 Tommer, paa Grund af, at den tidligere Kommission havde anbefalet denne Maalestørrelse. Var Landstinget nu blevet staaende ved dette Forslag, saa tror jeg næppe, der vilde have været Brug for Loven, uagtet det jo er noget større Maal, end Folkethinget havde ønsket. Landstinget havde imidlertid samme Opfattelse, som Regjeringen havde, at der var Fisk over denne Maalestemmelse, som vi havde foreslaaet, der ikke vare tjenlige til Mennekesføde. Det foreslog derfor med Hensyn til enkelte Maalbestemmelser væsentlig at vende tilbage til, hvad Regjeringen tidligere havde foreslaaet, og foretog adskillige Forandringer ved 2den Behandling, men det viste sig tilfulde, efter en Forhandling, der gik forud for 3die Behandling med en Del af Landstingets Medlemmer, i hvilken Forhandling jeg selv tog Del, at Landstinget villig erkjendte, at disse Maalbestemmelser vare for store. Man enedes derfor ved Hjælp af Delegerede, fordi Tiden var saa langt fremrykket, at vedtage Folkethingets ved Sagens 3die Behandling vedtagne Forslag. Der er imidlertid kommet en Misforstaaelse ind, thi vel veg Landstinget tilbage og vedtog alle Folkethingets Maalbestemmelser ved Sagens 3die Behandling, men det var dog med Undertagelse af et eneste Ord, idet det nemlig beholdt „Bagrod“ i Stedet for „Bagrand“. Den ærede Ordfører i det andet Thing mente nemlig, at Ordet „Bagrand“ berøede paa en Misforstaaelse, og at det ikke havde været Folkethingets Mening, og heller ikke

kunde være Landstingets Mening, at Maa-lene skulde være saa smaa, som de vilde blive, ved at maale helt ud til Bagranden. Dette var nu imidlertid virkelig Folkethingets Mening, hvilket ogsaa viste sig ved den Vædring, som var i Trykken og blev foreslaaet ved, som jeg gjerne kan udtrykke det, en Overenskomst mellem nogle af Landstingets Medlemmer og Folkethingets Udvalgs Medlemmer, og som gik ud paa, at der skulde sættes „Bagrand“ i Stedet for „Bagrod“. Der var nu imidlertid denne Misforstaaelse fra Landstingets Ordførers Side, og derved ere vi, navnlig for visse Fiskearters Vedkommende, komne til, at Fisken i og for sig blev maalt 1 à 2 Tommer større, end vi mente, at den skulde være for at fredes. Det gjør ikke saa lidt, navnlig for den Fiskeart, som her nærmest er Tale om, nemlig Rødspætter. Naar jeg udtaler mig saaledes, er det altsaa, fordi jeg veed, at der er Mange af det tidligere Udvalg, der ønske at stille den Vædring til det Forslag, den ærede Indenrigsminister har stillet, forsaavidt det ikke vil forvolde Vanstueligheder i det andet Thing. Thi det er ingenlunde vor Mening at ville forhindre Lovforslagets Fremme. Vi mene tværtimod, at Lovforslaget maa fremmes saa hurtigt, som muligt, men vi haabe, at det andet Thing, paa Grund af det Misforhold, der kom til Stede, vil være enigt med os i at rette „Bagrod“ til „Bagrand“. Jeg tror, at det er saa meget mere nødvendigt, som Ordet „Bagrod“ vist er vanstueligt at fortolke. Jeg veed ikke, hvorledes Domstolene ville fortolke det. Havde det været „Rød“, kan jeg forstaa det, thi saa havde vi ment det Sted, hvor Halefinnen møder Kroppen eller Huden af Fisken. Men Bagrod kan man fristes til at tro er den bageste Ende af Røden, der gaar ind i Fisken, og saa er det over 2 Tommer, det vil dreie sig om, og det vil som sagt være meget uheldigt, ogsaa for vore øvrige Fiskevande. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Jeg skal kun sige, at Skylden kan ligge noget hos mig. Thi det havde jo været min Pligt som Ordfører at gjøre mig bekendt med, hvilke Vædringer der foretoges i det andet Thing. Men jeg undskylder mig med, at ikke alene var Rigsdagstidenden ikke trykt, saa at man ikke kunde se Forhandlingen i det andet Thing, men selve Forslaget i den sidst vedtagne Skikkelse var ikke trykt, og da vi i Forveien havde forhandlet med en Del af Landstingets Medlemmer og selv havde skrevet Forslaget, saaledes som det blev fremsat i det andet Thing, er jeg som sagt gaaet ud fra, at det blev vedtaget